

POSTANOWIENIE

Dnia 8 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz

w sprawie ze skargi Z. W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

postanowienia Sądu Rejonowego w O. z dnia 16 marca 2005 r., sygn. akt V GNs (...)

w sprawie z wniosku W. R.

przy uczestnictwie Z. W.

o rozliczenie spółki,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 kwietnia 2008 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 16 marca 2005 r., Sąd Rejonowy w O. dokonał rozliczenia spółki cywilnej „A.(...)”.

Uczestnik postępowania Z. W. wniósł o stwierdzenie niezgodności z prawem tego orzeczenia, powołując się na naruszenie art. 479⁹ § 1 i 369 § 1 i 2 k.p.c., art. 2, 78 i 176 Konstytucji oraz art. 353¹ i 867 § 1 i 2 k.c.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest nadzwyczajnym środkiem prawnym umożliwiającym dochodzenie roszczenia odszkodowawczego od Skarbu Państwa za bezprawną działalność orzeczniczą sądu jako organu władzy publicznej (art. 424¹ k.p.c. w związku z art. 417 § 1 i 417¹ § 2 k.c.). Oznacza to, że niezgodność z prawem w rozumieniu powyższych przepisów musi polegać na oczywistej i rażącej obrazie prawa, niebudzącej żadnych wątpliwości (zob.

orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2006 r., V CNP 68/05, niepubl. oraz z dnia 4 stycznia 2007 r., V CNP 132/06, OSNC 2007, nr 11 poz. 174).

Skarga Z. W. dotyczy orzeczenia Sądu I instancji, a więc sytuacji wyjątkowej, uregulowanej w art. 424¹ § 2 k.p.c. Można się zgodzić z poglądem skarżącego, że został on pozbawiony w sposób nieuzasadniony procesowo dostępu do instancji odwoławczej, dlatego był uprawniony do złożenia skargi od prawomocnego orzeczenia pierwszoinstancyjnego. Skarga ta ma jednak charakter bardzo wyjątkowy i sformalizowany. Skarżący skoncentrował się na procesowym problemie pozbawienia go „instancyjności”, nie dostosował się natomiast w sposób wystarczający do szczególnych wymagań odnoszących się do sfery merytorycznej, przewidzianych w art. 424¹ § 2 k.p.c. Należało zatem orzec jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).